

DE STER VAN NEDERLAND

15 JANUARI 1934

No. 2

39e JAARGANG

»Zelfrespect is de hoeksteen van alle deugd.«

Herschel

WORDT DE WERELD RIJP VOOR DEN ONDERGANG?

Door Joseph Fielding Smith van den Raad der Twaalven

(Vervolg van bladz. 3)

Het was op een conferentie van den Weber „stake”. Toenmaals bestond er hier slechts een „stake”. De President vestigde de aandacht der toehoorders op de teekenen des tijds. Vervolgens opende hij de „Leer en Verbonden” en las uit Afdeeling 86 voor van het onkruid en de tarwe en de engelen, die dag en nacht tot den Heere roepen en gereed zijn uit te gaan om de velden af te maaien. En President Woodruff zeide toen, dat deze engelen uitgezonden waren om hun zending te vervullen. Dit was niet de eenige keer, dat President Woodruff over deze zaak sprak. Hij sprak er ook over op de conferentie der kerk in het jaar 1896; ik was daar aanwezig en hoorde het. In al de jaren van 1893-1898 (zijn stervensjaar) heeft hij talrijke gelegenheden waargenomen om over deze dingen te spreken. Hij zeide, dat van dien tijd af de moeilijkheden zouden toenemen, zelfs in zulk een afmeting, dat de menschen het niet zouden kunnen volhouden.

Het onheil neemt toe.

Ik denk, dat het ongeveer in het jaar 1916 was, toen ik op wensch van mijn vader een groot aantal couranten en tijdschriften van de voorafgaande twintig jaren doorkeek en tot mijn verbazing bemerkte, dat ongelukken, verwoestingen door natuurrampen, moeilijkheden enz. onder de natiën der aarde van jaar tot jaar

hadden toegenomen. In de laatste paar maanden hadden wij zelfs meerdere sterke stormvloeden, waarbij de zee zeer hoog werd opgezweept en geweldige schaden zijn aangericht. Vele menschenlevens zijn erdoor verloren gegaan, en de waarde der vernietigde eigendommen beloopt millioenen. Misschien hebben wij dit reeds weer vergeten, ofschoon de nieuwsbladen de laatste dezer wervelstormen pas een dezer dagen meldden. Deze dingen nemen toe in aantal en in sterkte. De moeilijkheden worden steeds grooter. De menschen zijn heden volstrekt niet zoo rechtschapen als zij voor den oorlog waren. Voordat ik het vergeet, wil ik gaarne hierover nog iets zeggen. Maar eerst wil ik gaarne nog eenige verdere schriftuurplaatsen voorlezen en ik wensch u te zeggen, dat ik aan deze dingen geloof en ze letterlijk opvat, zooals ze geschreven staan. Ik geloof, dat het Woord des Heeren absoluut in vervulling zal gaan.

In de allereerste afdeeling van Leer en Verbonden zegt de Heere het volgende:

„Bereid u, bereid u voor datgene wat komen zal, want de Heere is nabij!

En de gramschap des Heeren is ontstoken, en Zijn zwaard is in den hemel ontbloot, en het zal op de inwoners der aarde nedervallen.

En de arm des Heeren zal geopenbaard worden! En de dag komt, dat degenen, welke niet naar de stem des Heeren willen luisteren, noch naar de stem Zijner dienstknechten, noch acht geven op de woorden der profeten en apostelen, van het midden des volks afgesneden zullen worden.” (Leer en Verb. 1:12-14.) Het liefste zou ik hierover heel uitvoerig willen spreken, maar daar ik nog eenige andere zaken wil aanroeren zal ik er geen tijd voor hebben. Derhalve zal ik slechts het volgende zeggen: Deze verzen bevatten eigenlijk slechts een herhaling van hetgeen uit de dagen van Mozes tot ons is gekomen. Mozes heeft verklaard, dat de Heere in de laatste dagen een profeet zal zenden, naar wien het volk in alle dingen behoort te luisteren; en wanneer zij zouden weigeren hem te hooren, dan zouden zij vanuit het volk verdeld worden. Dit nu heeft een groote beteekenis. Er wordt in de Heilige Schriften dikwijls over gesproken. Nephi spreekt ervan (1 Nephi 22:20) en toen Christus aan de Nephieten verscheen, gebruikte hij deze schriftuurplaats (3 Nephi 20:23 en 21:11) en Petrus haalde denzelfden tekst aan, toen hij tot de Joden sprak (Handelingen 3:22-23). Toen Moroni in den nacht van den 21sten September 1823 aan den Profeet Joseph Smith verscheen, gebruikte hij deze woorden van Petrus en zeide, „de dag is nog niet gekomen, waarop diegenen, die zijn stem niet hooren, vanuit het volk zullen worden afgesneden, maar hij zal spoedig komen”.

Hij voerde ook het 11de Hoofdstuk van Jesaja aan en zeide, dat dit spoedig in vervulling zou gaan. Als gij wilt weten, wat

er staat te lezen, moet gij het zelf bestudeeren. De tijd zal spoedig komen, waarin „degenen, die den bond gesloten hebben, vanuit het volk zullen verdelgd worden, wanneer zij niet naar de stem des Heeren, noch naar de profeten en apostelen of Zijne andere dienaren willen luisteren.”.

Een waarschuwing

Ik zie den dag komen, waarin de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal worden gereinigd. Dit is de reden, waarom ik zoo graag mijn waarschuwend stem wil laten hooren. Ik zie den dag naderen, waarop onder het volk een afscheiding zal plaats vinden, een dag, waarop de oproerigen, de ongehoorzamen, de wet-verachters en al degenen die de geboden des Heeren niet willen houden, afgescheiden zullen worden, juist zoals de schrift zegt: „dat zij uit het volk zullen verdelgd worden”. Ik zal probeeren U te toonen, op welke wijze zij zullen worden verdelgd. Daartoe zal ik een paar andere teksten uit de schrift aanvoeren.

In de vijfde afdeeling van Leer en Verbonden spreekt de Heere eerst van de getuigenissen, die de Ouderlingen Israëls zullen geven, en dan gaat Hij voort zeggende;

„En hun getuigenis zal eveneens voortgaan tot de veroordeeling van dit geslacht, indien zij hunne harten tegen hen verharden.

„Want een verwoestende plaag zal onder de inwoners der aarde voortgezonden worden, en zal indien zij zich niet bekeeren, van tijd tot tijd uitgestort worden, totdat de aarde ledig zal zijn, en de inwoners daarvan weggekwiind en geheel door den glans Mijner komst verwoest zullen zijn.

„Zie, ik vertel u deze dingen, zoals ik eveneens het volk de verwoesting van Jeruzalem vertelde, en Mijn woord zal bewaarheid worden te dezen tijde zoowel als het tot op heden bewaarheid is geworden.” (Leer en Verbonden 5 : 18 - 20.)

Vervulde Profetie

Wanneer gij wilt weten, hoe alles bij de verwoesting van Jeruzalem waar gemaakt is, moet gij een boek over wereld-geschiedenis ter hand nemen en eens nalezen, wat in het jaar 70 na Christus met deze stad is gebeurd. De muren ervan werden nedergehaald, bij duizenden werden de inwoners gedood en andere tot gevangenen gemaakt en het volk werd ten slotte over de geheele aarde verspreid. Van den Tempel bleef geen enkele steen op den andere. En nu zegt de Heere: „Te zijner tijd zal Mijn woord waargemaakt worden, zoals het van te voren waargemaakt is” en Hij spreekt daarbij van de vernietiging van het volk in deze laatste dagen, „wanneer wij geen boete willen doen”.

Vervolgens wilde ik gaarne de volgende verzen voorlezen —

er zijn vele zulke schriftuurplaatsen; ik zal geen tijd hebben ze alle voor te lezen — :

„Want de ure is nabij, en de dag is aanstaande, wanneer de aarde rijp zal zijn: en al de hoogmoedigen en zij die goddeloosheid doen als stoppelen zullen zijn, en Ik zal hen verbranden, zegt de Heere der heirscharen, opdat goddeloosheid niet op de aarde zij.

„Want de ure is nabij en hetgeen door Mijne apostelen gesproken werd, moet vervuld worden; want zooals zij gesproken hebben, zoo zal het geschieden.

„Want Ik zal Mijzelve met macht en groote heerlijkheid van den hemel openbaren, met al de hemelsche heirscharen, en in gerechtigheid met de menschen duizend jaren op aarde wonen en de goddeloozen zullen niet staan”.

In dezelfde openbaring vervolgt de Heere:

„En er zal geweest en geklaag onder de heirscharen der menschen zijn.

„En er zal een groote hagelstorm voortgezonden worden om de oogsten der aarde te verwoesten.

„En het zal geschieden, vanwege de goddeloosheid der menschen, dat Ik wraak op de goddeloozen nemen zal, want zij willen zich niet bekeeren; want de beker mijner verontwaardiging is vol; want ziet, Mijn bloed zal hen niet reinigen, indien zij niet naar Mij hooren.” (Leer en Verbonden 29:9-11, 15-17).

Deze Afdeeling bevat nog veel meer in dit opzicht, maar ik kan er niets meer van vermelden, omdat ik nog een vers moet voorlezen uit de eerste Afdeeling, waaruit ik reeds iets heb gebruikt:

„Want Ik ben geen aannemer des persoons, en wil dat alle menschen zullen weten, dat de dag spoedig komt; de ure is nog niet, doch is nabij, wanneer de vrede van de aarde zal genomen worden, en de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied.” (Leer en Verbonden 1:35).

De vrede van de aarde weggenomen.

De vrede is van de aarde weggenomen en zal niet meer terug gegeven worden, totdat Christus komt. Gij kunt dit opschrijven. Er zijn nog vele schriftuurplaatsen, welke hierover spreken. Hier volgt er nog een:

„Doch ziet, het overblijfsel der goddeloozen heb Ik in ketenen der duisternis tot het oordeel van den grooten dag bewaard, welke bij het einde der aarde zal komen. Evenzoo zal Ik veroorzaken, dat de goddeloozen, zij die niet naar Mijne stem willen luisteren, doch hunne harten verharden, zullen bewaard worden, en wee, wee, is hun lot.” (Leer en Verb. 38:5-6.)

En hier een andere:

„Ik heb gezworen, en het vaste besluit is door een vorig gebod,

dat Ik u gegeven heb, voortgegaan, dat Ik het zwaard Mijner verontwaardiging ten gunste van Mijn volk zou laten vallen; en gelijk Ik gezegd heb, zoo zal het geschieden.

Mijne verontwaardiging zal spoedig op alle natiën zonder mate uitgestort worden, en dit zal Ik doen, wanneer de beker hunner ongerechtigheid vol is. En in dien dag, zullen al degenen, die op den wachttorens gevonden worden, of met andere woorden, geheel Mijn Israël, behouden worden." (Leer en Verb. 101 : 10-12.)

Welnu, Zijn verontwaardiging wordt in dezen, onzen tijd uitgegoten. Alle natiën gevoelen het onheil. Wij weten niet precies, wat zich aan den anderen kant van den oceaan afspeelt. Wij lezen er af en toe wat over in de couranten en president John A. Widtsoe bericht er ons nu en dan van. De vrede is van de aarde weggenomen en de wereld wordt rijp in haar zonde en maakt de schaal des toorns vol. Hier volgt een andere openbaring, de openbaring der oorlogen genoemd; een gedeelte is er reeds van in vervulling gegaan, maar hoort verder :

„En met het zwaard en door bloedvergiëting zullen de inwoners der aarde treuren; en met hongersnood en plagen en aardbevingen en met den donder des hemels en eveneens met fellen en levendigen bliksem, zullen de inwoners der aarde den toorn en verontwaardiging en de kastijdende hand van eenen Almachtigen God gevoelen, totdat het bevel van verwoesting een volkomen einde aan alle natiën gemaakt heeft." (Leer en Verb. 87 : 6.)

Zelfs de uitverkorenen zullen ternauwernood ontsnappen

Toen de leden der Kerk op zekeren keer uit hun woonplaatsen waren verdreven en de roovers er bezit van genomen hadden, zeide de Heere tot hen :

„Want ziet, wraak komt snellijk als een wervelwind over de goddeloozen, en wie zal er aan ontkomen? De vloek des Heeren zal bij nacht en bij dag voorbijtrekken en het gerucht daarvan zal al het volk verontrusten; nochtans zal hij niet tegengehouden worden totdat de Heere komt.

„Want de verontwaardiging des Heeren is ontstoken tegen hunne gruwelen en al hunne goddelooze werken.

„Niettemin zal Zion ontkomen, indien zij er acht op geeft alle dingen te doen, welke Ik haar ook geboden heb. Doch indien zij geen acht geeft datgene te doen, wat Ik haar ook geboden heb, zoo zal Ik haar bezoeken overeenkomstig hare werken, met pijnlijke moeilijkheden, met pestilentie, met plagen, met het zwaard, met wraak, met verterend vuur.

„Niettemin, laat het deze maal in haar ooren gelezen worden, dat Ik, de Heere, met haar offerande genoeg genomen heb, en, indien zij niet meer zondigt, zal niet één van deze dingen over haar komen.

„En Ik zal haar met zegeningen zegenen, en een menigvuldigheid van zegeningen op haar en op hare geslachten voor immer en altoos vermenigvuldigen, zegt de Heere uw God. Amen.”

(Leer en Verb. 97 : 22-28).

(Wordt vervolgd).

GENEALOGISCHE KLASSEN

Derde week in Januari.

„De geschiedenis van Ons Geslacht”.

Doel van de les: Meer omtrent onszelf te leeren — vóór we hier kwamen; waarom we hier zijn; en hoe wij aan dat doel kunnen beantwoorden.

Vragen:

1. Welke zegeningen zijn door nakomelingschap de onze geworden, zoodat wij gerekend kunnen worden onder enkele der keurgeesten van God?

2. Welk bewijs hebben wij — anders dan het schriftuurlijke — dat wij een voorbestaan hadden?

Vierde week in Januari.

„Patriarchale zegeningen”.

Doel van de les: Een van de plichten van een patriarch is, zegeningen aan leden van de kudde van Christus te geven en de eenige wijze, waarop deze zegen in vervulling zal gaan is onze getrouwheid.

Vragen:

1. Hebben we een bewijs in de oude Schriften van het bestaan van patriarchen en van patriarchale zegeningen? Indien ja, noteer ze dan.

2. Wat wordt met het volgende bedoeld: „Uw zegen is in werkelijkheid een openbaring van den Heere ter inspiratie en leiding voor u.”

ZENDINGSNIEUWS

Dezer dagen ontvingen wij het verzoek van oud-zending, Br. M. Elmo Carr, te Vallejo, Californië, welke ongeveer 4 $\frac{1}{2}$ jaar geleden van zijn arbeid in dit Zendingveld werd ontslagen, om door middel van „De Ster” allen vrienden en bekenden een „Gelukkig Nieuwjaar” te mogen wenschen.

Br. Carr, bij velen onzer leden nog wel bekend, verheugt zich nog immer in het Evangelie en is gemeentepresident in de plaats, waar hij thans woonachtig is.

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

(In „De Ster” van 1 October 1933, blz. 302 worden vijf stappen aangewezen, welke noodzakelijk zijn bij het voorbereiden van een goede les. In de volgende lessen zullen wij een elk van deze punten voor lesvoorbereiding behandelen).

Les 5.

Het doel der les.

Wijlen Jacob Rüs, de bekende leeraar, vertelt een zeer inspireerend verhaal omtrent de macht om iets te hebben, waardoor de aandacht wordt getrokken. Zijn verhaal handelt over enkele mannen, die buiten een groote stad woonden, maar in een fabriek in de stad werkten. Met stormachtig weer hadden ze heel veel moeite om naar hun werk te loopen, door de bijna algeheele onbegaanbaarheid van hun modderig voetpad. Nadat ze een paar dagen door den modder hadden geloopt, kwamen ze op de idee, om over de slechtste gedeelten van den weg wat groote planken te leggen. Dat hielp hun heel goed, behalve op korte winterdagen, wanneer ze in de duisternis van den vroegen morgen naar hun werk moesten en 's avonds, wanneer het al donker was, eerst naar huis gingen. Het was dikwijls zoo donker, dat de mannen naast de planken stapten en daardoor waren ze vaak net zoo bemodderd, alsof ze in het geheel geen planken hadden neergelegd. Ten laatste kwam er één op den inval, om aan elk uiteinde van dat gedeelte van het voetpad een lamp te zetten, zoodat ze, door op het licht af te gaan, steeds den juisten koers zouden kunnen houden. Deze raad werd opgevolgd en nadien hield het licht van de lantaarn hen op de plank.

Zulk een gids is noodzakelijk voor doeltreffend onderwijs, zoodat de klas tot het gewenschte doel geleid kan worden en de jeugd ten laatste de weg tot rechtvaardig leven kan worden getoond.

Het wordt algemeen erkend, dat bij alle pogingen in het onderwijs het doel van het allergrootste belang is. Dit is eveneens het geval bij godsdienst-onderwijs. Wij onderwijzen godsdienst niet uitsluitend om feiten naar voren te brengen of om verstandelijke kracht te bevorderen: wij onderwijzen om karakter te vormen.

Wij dienen door de feiten heen reeds de fundamenteele waarheid te zien, welke achter deze louter feiten zelf schuilt. Zulk een waarheid vormt het *doel* in godsdienst-onderwijs.

Een van de meest betreuenswaardige feiten in verband met ons onderwijs is, dat de leeraars de voorbereiding van hun les uitstellen tot enkele minuten voor den aanvang van hun klasse. Ze gaan dan vliegensvlug over een groot aantal feiten heen, komen de klas binnen en herhalen de feiten, die ze juist geleerd hebben en zien door die haast gewoonlijk niet de *kern van waarheid*, welke in de les is opgesloten. De kleine „vraag”-leerlingen worden zulk voedsel beu. Het is de plicht van den leeraar om tusschen

deze reeks feiten door te zien en de „kiemen” te ontdekken, welke een les de moeite waard maken. Vijftig minuten per week is slechts een korte tijd voor het onderwijzen van de grootste beginselen van het eeuwige leven, zoodat een ieder goed toegerust moet zijn voor de overweging van levenswaarheden.

Het goed in gedachten hebben van het doel der les is een van de beste waarborgen tegen ongewenscht achteloos onderwijs.

Het doel is het groote brandpunt voor de gedachte van een les. Het geeft aan, wat van de ons ten dienste staande groote hoeveelheid materiaal al dan niet gebruikt behoeft te worden. Een enkel hoofdstuk uit den bijbel kan genoeg waarheden bevatten voor een dozijn lessen, slechts één tegelijk kan bij elke behandeling ervan gebruikt worden. Het doel wijst uit, wat zeer geschikt bij één bespreking als onderwerp genomen kan worden.

Laat ons b.v. het negende hoofdstuk van Mattheus nemen en den inhoud ervan gaan verdeelen. Wij vinden acht hoofd-voorvallen, waarvan een elk een les op zichzelf bevat.

We kunnen deze als volgt rangschikken :

1. De beschuldiging van godslastering.
2. De roeping van Mattheus.
3. De uitspraak : „Die gezond zijn, hebben den medicijnmeester niet van noode, maar die ziek zijn”.
4. De vraag over het vasten.
5. De verklaring : „Ook zet niemand een lap ongevolld laken op een oud kleed enz.”.
6. De opwekking van de dochter van Jairus.
7. De genezing van twee blinden.
8. De genezing van een mensch, die stom en van den duivel bezeten was.

„Het is zeer duidelijk, dat al deze voorvallen niet doelmatig in één les verwerkt kunnen worden. Wanneer een leeraar dit hoofdstuk aan een klas zou moeten leeren, dient hem een zekere vrijheid te worden toegestaan, — daar hij zijn eigen klas het beste kent — om dat voorval of die reeks voorvallen te kiezen, welke hem het beste in staat zullen stellen, de klas een les te geven, welke in het leven zijner leerlingen van de meeste waarde zal zijn. Met andere woorden : Hij vestigt zijn aandacht op een groote algemeene waarheid — zijn doel. Door dit te doen, beveiligt hij zichzelf tegen afdwalen en onvoldoende behandeling en bevordert het naar voren brengen van een machtige gedachte.

Vragen :

1. Wat is een doel?
2. Waarom is dit in het bijzonder noodzakelijk bij goed godsdienstonderwijs?
3. Welk bezwaar is er tegen „de laatste minuut” voorbereiding?

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: THOMAS EDGAR LYON - Assistente: JOH. A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Op een zomerdag besloot een jonge man, die op een boerderij in een vallei woonde, om een wandeling naar de bergen te maken, enkele mijlen van zijn huis. Toen hij den voet van den berg had bereikt, begon hij dezen tot op ongeveer een halve kilometer hoogte te bestijgen en vleide zich toen, vermoeid door het snelle loopen, neer om uit te rusten,

Vanaf de plek, waar hij zat, zag hij vele boerderijen en dorpen in de vruchtbare vlakte langs de rivier, welke vanuit een bergkloof, enkele honderden meters rechts van hem, te voorschijn kwam. Hij was getroffen door de schoonheid van dit uitzicht en hij koesterde zich in den warmen zonneschijn van den morgen, en dacht erover na, hoe schoon de natuur is en en hoe heerlijk het is, te kunnen leven.

Terwijl hij daar op de heuvelzijde zat en zoo het dal inkeek, zag hij een man, die van tusschen de bergen vandaan kwam en naar de dichtstbijzijnde boerderij snelde. Men zag hem op de deur kloppen, en toen niemand opendeed, rende hij naar de schuur. Toen hij die gesloten vond, nam hij een stuk ijzer en brak het slot open. Toen zag men hem de stal binnengaan en een oogenblik later kwam hij weer naar buiten, met een paard aan de hand. Vlug sprong hij in het zadel, hij zette het paard aan en reed weg, zoo snel als hij het paard maar tot loopen kon krijgen.

De jonge man op den heuvel daarboven dacht onmiddellijk, dat hij een man gezien had, die een paard uit een schuur had gestolen, nadat hij zich ervan vergewist had, dat de eigenaar niet thuis was. Hij vatte het plan op om te helpen en besloot naar huis te loopen en het aan zijn vader te vertellen. Toen hij een half uur daarna thuis kwam, vertelde hij zijn vader, wat hij gezien had en zijn vader wilde eveneens helpen, om den dief te vangen, die het paard van een van zijn burens had gestolen, en hij ging dus met zijn zoon mee. Terwijl zij op weg waren, vertelden zij het nieuws van de diefstal aan ieder boerenhuis en meer waardige boeren sloten zich bij hen aan in den hoop, dat zulke dieverij gestraft zou worden.

Toen zij in het dorp aankwamen, zagen ze overal menschen vanuit hun huizen snellen. Verderop in de straat zagen ze een dood paard liggen.

„Kijk, vader”, zeide de jongen, „daar is het paard, dat hij gestolen heeft. Hij heeft het zoo hard laten loopen, dat het is doodgegaan. Men moest hem ophangen, om eerst een paard te stelen en het dan dood te rijden”.

„Hebben ze den dief gevangen, die dit paard gestolen heeft en het zich toen heeft laten doodloopen?” vroeg de vader aan een man, die bezig was, zijn familie in een auto te helpen.

„Dief?” vroeg de man verbaasd. „Ik weet van geen paarden-dief af. Een jonge man is hier wel voorbij gekomen om ons te waarschuwen, dat de dam tusschen de bergen is doorgebroken en we zullen allen verdrinken, wanneer we niet zorgen, dat wij uit dit dal vandaan komen. Dief? Ik geloof het niet! Hij heeft het paard doodgereden, omdat hij ons wilde waarschuwen. Hij is een held. Het paard is dood, maar hij heeft twee honderd menschenlevens gered.” En hij haastte zich, om zichzelf en zijn familie in veiligheid te brengen.

Was hij een dief of een held? Den jongen op den heuvel, die hem het paard uit de schuur zag wegnemen, kwam het voor, dat hij een dief was, daar hij de beweegreden van den man niet begreep. Maar de man nam het paard, omdat hij wist, dat wanneer hij het niet deed, hij niet in staat zou zijn, de onheilsboodschap tijdig aan de inwoners van het dal mede te deelen. Had de jongen op den heuvel dat motief geweten, dan zou hij hem niet verkeerd beoordeeld hebben en, inplaats daarvan een opstootje te maken om hem te lynchen, zou hij hem hebben geholpen, om zijn boodschap aan de families, wier leven door de opkomenden vloed in gevaar was, door te geven.

Het gebeurt heel vaak dat wij, zooals de jongen op den heuvel, daden zien, welke ons verdacht voorkomen, en daar we de beweegredenen, welke tot die daad aanleiding zijn, niet weten, noch het doel, hetwelk onze schijn-schuldigen voor oogen hebben, gaan wij in gedachten onmiddellijk den persoon veroordeelen en de onjuiste mededeelingen betreffende zijn daden rondbazuinen.

Welk een les is er uit deze ware gebeurtenis te leeren. Laat ons onze medemenschen niet oppervlakkig beoordeelen, maar ons oordeel opschorten tot wij de motieven weten en het doel kunnen zien, dat zij in gedachten hadden.

L.

EX-COMMUNICATIE

In een raad van ouderlingen, welke bijeenkwam te Rotterdam op Woensdag 20 December 1933, werd uitgesproken de ex-communicatie van Johannes Philippus Hagg vanuit de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, op grond van afvalligheid en verzet tegen de Kerk.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR FEBRUARI 1934

AVONDMAALSVERS

(Matt. 28 : 26-28)

„En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide : Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien, zeggende : Drinkt allen daaruit ; want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden”.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Hebreën 11 : 1)

„Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet.”

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 4 Februari. Columbus de groote wereldontdekker.
Martin Luther.
Kerkgeschiedenis.
- 11 Februari. De vertaling van het Boek van Mormon.
De algemeene inhoud en het doel van het Boek van Mormon.
Boek van Mormon.
- 18 Februari. Wat de Bijbel is.
Abraham. Oude Testament.
- 24 Februari. Het Aäronische en Melchizedeksche Priesterschap.
Geestelijke gaven een kenmerk van de Kerk.
Evangelieleer.

Lied no. 146 „Welkom Sabbatmorgen” is het lied, dat gedurende de maand Februari uit het hoofd zal worden geleerd. Vier-stemmig zingen is aan te bevelen.

Zondagsschool-bestuursleden, die toezicht over de 2½-minuut toespraken hebben, dienen toe te zien, dat deze niet worden voor-gelezen.

Het komt meermalen voor, dat in de Zondagsschool het opzeggen van avondmaalsverzen en gezamenlijke opzeggingen alle toon en uitdrukking mist, doordat zij door de leerlingen gedachte-loos worden opgedreund.

Het dient aanbeveling, dat de leider(ster) der gezamenlijke opzegging hieraan aandacht besteedt, opdat zulks niet meer plaats heeft, hetgeen den leerlingen ten goede zal komen, daar deze dan zullen begrijpen, wat zij opzeggen.

Aan verdere inlichtingen is Uw Zondagsschool-President bereid U te helpen.
Clyde A. Holdaway.

ARENLEESSTERS AMSTERDAM

26 December 1932

Vrede op aarde! In de menschen een Welbehagen! Nergens zijn, volgens mijn meening, deze woorden meer van toepassing geweest dan aan de Kersttafel, welke de Amsterdamsche Arenleessters hebben aangeboden aan de M.Mannen en eenige andere gasten.

Reeds bij het binnenkomen trof de correcte leiding en de gewijde stemming, welke er heerschte op de bovenverdieping van het Kerkgebouw aan de Weteringschans. Nadat de ontvangst was afgelopen, werden we binnengeleid in een sprookjesachtig versierde kamer. Kerststemming, niets dan Kerststemming!

Sierlijk gedekte tafels, uitnodigend om plaats te nemen, overal kaarslicht en zilveren sterren van kamervuurwerk verhoogden deze lichteffecten.

Tusschen de muurversieringen hingen stemmige kaarten met spreuken als: „Zwijg of zeg iets dat beter is dan zwijgen”. — „Staart U niet blind op wat U kan scheiden, doch zie uit naar datgene wat U kan vereenigen” en vele andere. Rustig en zeker bewogen de vriendelijke zusters, die met het toezicht op de tafels belast waren, zich tusschen de gasten.

Nadat Zr. van Dekken een inleidend woord gesproken had, vroeg Br. Hartman den zegen voor het samenzijn. Er heerschte een fijne gezellige toon aan tafel en alle gasten lieten zich de smakelijk toebeide spijzen goed smaken.

Een keurig verzorgd programma, bestaande uit gewijde zang en muziek, wisselde op aangename wijze den onderlingen kout af. Verschillende personen voelden zich gedrongen uiting te geven aan hun gevoelens.

Br. Ylst, Gemeentepresident van Amsterdam, noemde o.a. de A.L. Groep een Parel aan de Evangeliekroon en wees er op, dat reeds in Oud-Israël men zich bij bijzondere gelegenheden vereenigde aan een maaltijd; getuige ook ons Heilig Avondmaal.

Br. Overdiek als oudste Br. der M.M. zeide, dat de beschavende invloeden van het Mormonisme merkbaar waren, want dat niemand zich behoefde te schamen, wanneer zelfs de meest beschaafde mensch zou binnenkomen. Hij hoopte in de toekomst op een volslagen diner, hetgeen een applausje ontlokte. De President der M.M. bood met eenige welgekozen woorden den A.L. een afbeelding van den „Goede Herder” aan. Br. de Greef, O.O.V.-

President, was mede zeer onder den indruk van den fijnen Kerstgeest en sprak zijn blijdschap uit over het vertrouwen, dat hun Bestuur mocht bezitten van den Gemeentepresident, hij noemde wederzijdsch vertrouwen terecht de grootste kracht. Zr. van Dekken uitte haar dankbaarheid voor het welslagen van den avond. Daarna spraken Zr. Hartman, Br. Hartman en Br. Holdaway nog eenige waardeerende woorden. Naast de vele goede opofferende zusters werd Zr. van Dekken genoemd als de ziel van den avond, degene, die rijkelijk mededeelt van haar groote Geestes- en Hartegaven, haar door God geschonken.

Voorzeker, Christus was de ongeziene Gast aan dezen Kerstmaaltijd!
Tine C. Hartman-Spaans.

ARENLEESSTERS EN M.-MANNEN-ROTTERDAM

29 Dec. 1933 waren Zr. A. Diender en ondergeteekende de gasten van de Rotterdamsche Arenleessters en M. Mannen.

De opvatting van dezen avond was eenigszins anders: het Oude Jaar zou op gezellige wijze worden vaarwel gezegd.

De groote zaal in de St. Janstraat was in tweeën verdeeld; een gordijn over de geheele breedte verborg nog geheimzinnig de heerlijkheden voor oningewijde oogen.

Om half acht waren de zusters, belast met de verzorging, nog druk in actie; geen wonder, de meesten hadden den geheelen dag hun maatschappelijk werk moeten waarnemen en nu, zonder zich rust te gunnen, legden zij de laatste hand.

Het voorgedeelte van de zaal werd, nadat met zang en gebed de avond was geopend, benut voor gezelschapsspelen. Alle aanwezigen werden versierd met een papiertje, waarop een onuitspreekbaar woord. Ieder moest nu zijn hersens scherpen en daar bloemen en dierennamen van maken, hetgeen veel gezelligheid aanbracht. Met animo werd er gespeeld en niemand heeft ooit een verzameling leelijker gezichten bij elkaar gezien als op dien avond. In tegenstelling met de schoonheidswedstrijden alom, kreeg nu den leelijkste een prijs. Ik had het haast gewonnen!

De magen begonnen te jeuken en het oogenblik was gekomen dat de voorhang van elkaar week. Groote bewondering alom!

De gedekte tafels vormden een M. Daarop kandelaars met kaarsen, in den vorm van letters als M.M.C. en O.R.A. In de opening van de M. een reuze A., geheel verlicht met kaarsen; op het gordijn van het podium de jaartallen 1933 en 1934 waarvan het eerste jaartal doorgestreepd was en daarnaast stil stralend de groote mooie Kerstboom.

De tafels waren bedekt met heerlijkheden; huzarensla, lemonpie, gezondheidstaart, sandwiches, vruchten, noten enz. Al spoedig deed een ieder zich te goed en een poosje was het muisstil, behalve de zusters, die de verschillende schotels en dranken bedienden.

Toen moest er gezongen worden en Br. A. de Jonge leidde eenige canons. Onder gezelligen kout, verdween het een na het ander; ook werd aan tafel bekend, wie de grootste leugenaar was, die kreeg n.b. ook een prijs! Nu moest er nog gespeecht worden en verschillenden kweten zich met liefde van deze taak. Allen waren het er over eens, dat met dezen Geest in onze groepen wij een stukje van den hemel op aarde hebben. Dat met warme vriendschap en toewijding voor elkander wij den Geest Gods kunnen bezitten. Gaat voort, Rotterdamsche A.-Leessters en M.-Mannen, het was een geslaagde avond!

Tine C. Hartman-Spaans.

HAAGSCHE M-MANNEN – ARENLEESSTERS – BIJENMEISJES

1 Jan. 1934. Ofschoon ik niet als ooggetuige van deze avond verslag kan geven (tot mijn spijt door huiselijke omstandigheden verhinderd aanwezig te zijn) ben ik toch van alle kanten zoo goed ingelicht, dat ik het wel aandurf.

In Amsterdam boden de Arenleessters den M-Mannen een avond aan, in Rotterdam zorgden A-Leessters en M-Mannen gezamenlijk voor den avond, doch in den Haag waren het de M-Mannen die den A-Leessters en Bijenmeisjes een avond aanboden.

Het nieuwe jaar werd daardoor op een bijzondere gezellige wijze ingeleid. Na de ontvangst werden de broeders het eerst in de zaal toegelaten daarna de zusters, die ieder door een broeder ontvangen werden en aan tafel geleid.

Wat hadden die M-Mannen zich geweerd! Reuzenvondsten hadden zij gedaan op het gebied van verlichting, gezellig was de zaal versierd, aantrekkelijk zag de tafel er uit, het was niet merkbaar dat hier de vrouwenhand ontbroken had. Zelf hadden zij gekookt, gebak gemaakt, bowl, sandwiches enz. enz.

Wat een trots straalde er uit die jonge mannenoogen, zelf bedienden zij op meer dan correcte wijze. De geest was er gauw in. Een tooverspreuk aan de wand moest ontcijferd worden, fraaie prijzen werden beloofd! President Lyon en zijn vrouw waren evenals in Rotterdam de graag geziene gasten. Op den avond in Amsterdam waren zij tot hun spijt verhinderd.

Na het gebed leidde br. Jacobs, M-M.-President, den avond in en zeide een eere-schuld te moeten aflossen aan de Arenleessters. Zr. Schoenmaker bracht dank aan de M-Mannen voor dezen avond, aangezien er behoefte aan was. Zr. Diender dankte uit naam van de Bijenmeisjes die zeer vereerd waren. Na gramfoonmuziek wisselde de gesprekken, solozang, voordrachten en verdere toespraken af. Ondertusschen deden de gasten zich braaf te goed aan het hen gebodene. De M-Mannen-liederen ontbraken niet, velen gaven nog uiting aan hunne gevoelens, ook br. Lyon sprak waardeerende

woorden. Nadat ieder verzadigd was, werden nog wat spelen gedaan en aan de scherpzinnige oplossers van de tooverspreuk werden de waardevolle prijzen ter hand gesteld! Reuze M-Mannen heeft den Haag!

Zij zijn een goed voorbeeld geweest! Het jaar is nog lang, wie volgt? Zoo werd in Den Haag het nieuwe jaar op loffelijke wijze onder ernst en luim goed ingezet.

Tine C. Hartman-Spaans.

VOOR JONGE OOGEN

Een Koning en zijn gevangene

Laat mij mijn jonge volkje eens vertellen van een zeker Koning, die eeuwen geleden leefde en die Cyrus heette. Deze Cyrus toog ten oorlog tegen een land, Armenië genaamd, waar President Widtsoe verleden zomer heen geweest is om er een nieuwen zittingspresident aan te stellen. Armenië ligt in de buurt van Palestina, waar onze Heiland gewoond heeft.

Cyrus was overwinnaar in den oorlog. En onder de gevangenen, die hij gemaakt had, bevonden zich de Koning van Armenië en diens vrouw, de zoon van den Koning: Figranes en diens vrouw en de kinderen van beide gezinnen. Arme ongelukkige menschen: gevangenen in een vreemd land! Ze waren zeer bedroefd. Het bedroefde Figranes, den zoon van den Koning, nog het meest, dat zijn geliefde vrouw een gevangene was. En toen zij voor Cyrus, den grooten Koning kwamen, zeide Figranes tot hem, dat Cyrus met hem doen mocht wat hij wilde, als hij alleen maar zijn vrouw naar huis wilde laten gaan. Tigranes wilde gaarne zijn leven geven om zijn vrouw in vrijheid te zien. Cyrus had een edel hart, hoewel hij een groot veroveraar was. Hij was zeer getroffen door het gedrag van deze gevangenen en in het bijzonder door den edelen geest van Figranes. En daarom gaf hij hun allen hun vrijheid weer en zond hen naar huis.

En onderweg spraken zij over hun vreemde ondervinding. De een zeide: „Wat denk je van Cyrus? Heb je wel op de majesteit gelet van zijn persoon, zijn koninklijk voorkomen?” En een ander zeide: „Heb je wel op de pracht van zijn Hof gelet? hoe schitterend alles er uitzag?” En zoo spraken zij daar over Cyrus en zijn Hof en zijn Rijk.

De vrouw van Tigranes zeide niets. En ten laatste vroeg haar echtgenoot haar: „En wat dacht jij wel van Cyrus?” „Ik heb hem niet gezien”, sprak zij. „Hem niet gezien! maar mensch, had je dan je oogen in je zak?” „Ik heb niemand gezien”, sprak zij, „dan hem alleen die om mijnentwil en uit liefde voor mij zijn leven wilde geven”. Ik geloof dat het hart van haar man diep geroerd moet zijn, toen zij dat zeide.

Die vertelling doet mij aan Iemand denken, die uit liefde voor ons allen Zijn leven heeft afgelegd. Je weet het wel, niet waar, kinderen, wie het was, die ons liefhad en Zijn leven voor ons gaf? Je kunt Zijn naam wel zachtjes uitspreken, heel eerbiedig: Jezus Christus. Vergeet het nooit, dat Jezus Christus ons liefhad en zich voor ons gegeven heeft. Hij is voor ons allen aan het Kruis gestorven. Behoorden wij niet zóóveel aan Hem te denken, dat wij haast al het andere moesten vergeten, net als die edele vrouw deed toen zij aan haar echtgenoot dacht? Ik geloof dat zij, die in den hemel wonen, die door Christus verlost zijn van de aarde, haast alle anderen vergeten, daar in den hemel! Ik geloof dat zij bijna bewogen worden om met de vrouw van Tigranes te zeggen: Wij zien niemand anders dan Hem, die ons liefgehad heeft en zich voor ons gegeven heeft”.

Ik hoop dat ons jonge volkje Jezus Christus, onzen Heiland, lief zal hebben boven iemand anders, niet alleen omdat Hij zoo genadig en zoo koninklijk is, maar omdat Hij ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft gegeven.

OOM BEN.

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Februari 1934

Eerste avond: Gebed, enz. De geest van Rechtvaardigheid, noodzakelijkheid van een Ordelijk Rechtsverloop en gevestigde Raden. Priesterschapsstudies blz. 101-103.

Tweede avond: Gebed, enz. Twee toespraken over:

1. „Het groote Plan”, *Een Redelijke Theologie*, blz. 25-28.
2. „Waarom een Kerk?” *Een Redelijke Theologie*, bl. 50-52.

Derde avond: Gebed, enz. Speciale Gerechtshoven. Zendingraden. Priesterschapsstudies blz. 103-107.

Vierde avond: Gebed, enz. Huisbezoek-rapport. Behandeling van het huisbezoek-onderwerp voor Maart.

INHOUD

Wordt de wereld rijp voor den ondergang?	17	Arenleessters Amsterdam	28
Genealogische klassen	22	Arenleessters en M-Mannen Rotterdam	29
Zendingsnieuws.	22	Haagsche M. - Mannen — Arenleesters — Bijenkorfmeisjes	30
Hoe men leert onderwijzen	23	Voor jonge oogen.	31
Van de Redactie	25	Priesterschapslessen	32
Ex-communicatie	26		
Zondagsschoolwerk voor Februari 1934	27		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.